

Wolf op de planken

Een gecamoufleerde Cees van Kempen in het theater.
(Foto: Ispidia Wildlife Productions)

Het is niet het meest alledaagse beeld in een theater: een camouflagetent in een hoek van het podium, een forse telelens schietklaar uit een van de openingen gestoken. Uit de coulissen komt een gestalte die zo mogelijk nog beter gecamoufleerd is dan zijn tentje. Alleen zijn blote handen steken nog uit het woeste pak dat de rest van zijn lichaam bedekt. *'To howl or not to howl, that's the question.'* Hier staat geen Hamlet op het toneel, maar natuurfilmer Cees van Kempen, die in zijn voorstelling *Wolf* vertelt over zijn ervaringen gedurende de drie jaar die hij werkte aan zijn bioscoopfilm over wolven in Nederland. De film deed op enig moment bijna net zoveel stof opwaaien als de aanwezigheid van de wolven zelf. Publieke discussiebijeenkomsten werden afgezegd onder dreiging van mensen die de toppredator minder welkom heetten dan Van Kempen en co. Des te meer waardering verdient het dat de filmer ook dit podium kiest om zijn verhaal te vertellen.

“Nuchtere feiten maken lang niet altijd indruk”

In dit tijdschrift belichtten we eerder al enkele strikt natuurwetenschappelijke aspecten van de terugkeer van de wolf, zoals de potentiële invloed van de dieren op herten en daarmee op de verjonging van bos. Nuchtere feiten die in het maatschappelijk discours lang niet altijd indruk maken op de groepen die je misschien hoopt te bereiken. In die zin bereiken we met ons tijdschrift waarschijnlijk vooral een parochie die geen preek nodig heeft, maar wel behoefte heeft aan objectieve informatie. Van Kempen zal in zijn publiek vermoedelijk ook niet veel geharnaste tegenstanders vinden van de rentree van de wolf in een met mensen en vee gevuld Nederland. Toch verdient zijn alternatieve aanpak waardering. Het is een nieuwe laag die wordt toegevoegd

aan de manieren om groene kennis te verspreiden; een laag waarop ook trekvoegecoloog Theunis Piersma samen met componist Sytze Pruiksmā en zangeres Nynke Laverman de laatste jaren experimenteerde. In zijn nieuwe onderzoekscentrum BirdEyes maakt Piersma daar zelfs een speerpunt van: het verspreiden van informatie over de natuur via andere wegen dan de wetenschappelijke pers. Ook in andere metiers is het ‘theatercollege’ in opmars. Het valt te hopen dat ook Van Kempen in de theaters links en rechts zaadjes plant, met zijn fascinatie voor en bevoegenheid over de wolven in Nederland.

Namens de redactie van *De Levende Natuur*
Rob Buiter en **Koos Dijksterhuis**